

HET STOPLICHTKNOPJE

Eerste documentatie van een nieuw ontdekt soort leven

Door: M.N. Westerk

VOORWOORD

De laatste paar weken heb ik onderzoek gedaan naar een tot nog toe onbekende soort. Deze zogeheten stoplichtknopjes behoren tot een categorie van leven die men voorheen niet voor mogelijk heeft gehouden. Dit vanwege het feit dat het de eerste levensvorm is waarvan het lichaam is opgebouwd uit anorganische materialen.

Om deze nieuwe soort leven te begrijpen heb ik vele uren moeten doorbrengen in de wildernis. Zo heb ik er voor kunnen zorgen dat ik op de volgende vragen antwoord kreeg:

- Wat is het verschil tussen de mannetjes en de vrouwtjes?
- Hoe paren de stoplichtknopjes?
- Zijn alle leden van stoplichtknopjes vruchtbaar?
- Hoe voeden de stoplichtknopjes zich?
- Welke invloed heeft de omgeving op het gedrag van de stoplichtknopjes en hoe verloopt de interactie tussen andere levende wezens en individu van deze soort?

GESLACHTEN

DE MANNETJES:

- Dragen minstens een twee- of driekleurige lichttooi en produceren een klikkend geluid, deze zijn van belang bij de paring.
- Ze zijn langer dan de vrouwtjes en meestal ook iets zwaarder van bouw.
- Ze hebben ronde pupil die zwart tot lichtgrijs van kleur is met soms wat zilveren glinsteringen en een zilveren iris. Dit alles ligt in een ronde gele oogkas die als een los orgaan op het lichaam zit. Dit orgaan zorgt ook voor de waarneming van geuren, het ene neusgat zit boven het oog en het andere neusgat onder.

DE VROUWTJES:

- Dragen GEEN lichttooi en maken geen geluid. Hierdoor gaan ze beter op in de omgeving
- Ze zijn kleiner en vaak iets slanker dan de mannetjes.
- Ze hebben een ronde pupil (groter dan die van de mannetjes) die zwart tot licht grijs van kleur is met soms wat zilveren glinsteringen en oranje lichtgevende iris. (de intensiteit van dit licht duidt aan of het vrouwtje de toenaderingen van het mannetje accepteert). Dit alles ligt in een ovale gele oogkas die als een los orgaan op het lichaam zit. Dit orgaan zorgt ook voor de waarneming van geuren, het ene neusgat zit boven het oog en het andere neusgat onder.

DE PARINGSDANS

De paringsdans van de stoplichtknopjes wordt altijd geïnitieerd door de mannetjes. Zij beginnen wild te klikken en met hun groene lichttooi te pronken. Na een korte tijd gaan ze er mee knippen en krijgt het klikken een ander ritme. Nu wordt als allerlaatste handeling door de mannetjes met de rode licht gevraagd of het vrouwtje akkoord gaat met de toenaderingen van het mannetje.

Als de intensiteit van het licht uit de iris van het vrouwtje toe neemt betekent dit dat het vrouwtje akkoord gaat. Gaat ze niet akkoord dan begint de dans weer van voor af aan.

VRUCHTBAARHEID

Ondanks dat ik toch een aantal keer bevoorrecht ben geweest om de paringsdans gade te slaan, is het mij tot nu toe nog erg onduidelijk hoe de bevruchting en zwangerschap verlopen. Ik kan alleen maar speculeren over hypothesen die nog geen bewijs kennen.

Hypothese 1:

- De zaadcellen van het mannetje worden net als bij sporenbevruchting verspreid door de wind waardoor de vrouwtjes bevrucht kunnen raken.

Hypothese 2:

- Deze paringsdans is in essentie alleen om wederzijdse goedkeuring te krijgen zodat het kloonproces kan geïnitieerd door beide geslachten.

VOEDINGSPATRONEN

Water wordt door osmose opgenomen in het lichaam van de stoplichtknopjes. Tijdens mijn observaties heb ik het vermoeden weten te bevestigen dat de stoplichtknopjes een voorkeur hebben voor regenwater en niet voor plassen of stroompjes. Door het opvangen van regenwater kunnen ze stationair blijven en verspillen zij geen energie aan het opzoeken en verzamelen van water uit plassen of stromen.

Tijdens mijn observaties heb ik geen enkele vorm van jaag- of graasgedrag waargenomen. Aangezien deze levensvorm gebruik maakt van licht en geluid voor de voorplanting kan er aangenomen worden dat het de energie opneemt via wegen vergelijkbaar met osmose, al valt niet te zeggen of dit proces het zelfde werkt als bij andere levensvormen. Deze vermoedens zouden moeten worden bevestigd door nader onderzoek van een exemplaar in gevangenschap.

OMGEVING EN GEDRAG

De verschillende omgevingen waar stoplichtknopjes voorkomen spelen mee in de verschillen in gedrag. Als ze op een plek zijn waar vele mensen en andere wezens zijn lijken ze vaak expres in de massa te verdwijnen om zo onopvallend hun eigen gang te gaan. In een rustige omgeving lijken de stoplichtknopjes meer uit de toon te vallen, als of ze niet goed weten wat ze met deze leegte aan moeten. Sommige van mijn medeobservatoren zeggen zelfs dat ze alleen maar meer opvallen door de klunzigheid die dan ontstaat.

In de interactie met mensen lijkt deze soort zich niet te storen in hun dagelijkse routine. Als men zich in de buurt van een mannetje en een vrouwtje bevindt tijdens de paringsdans dan zullen ze deze simpelweg voortzetten. Hun zicht lijkt te zijn beperkt tot entiteiten die significant zijn voor de overleving. Hieronder vallen niet uitsluitend bronnen van dreiging en eventuele kandidaten voor een paring. Door het gebrek aan aandacht voor de mens, kunnen wij concluderen dat wij tot geen van beide categorieën behoren.

NAWOORD

Bij deze wil ik graag nog vermelden dat ik nooit had durven dromen dat ik een nieuw soort leven zou ontdekken. Ik vind dat in deze huidige westerse wereld, waar alle kennis vrij beschikbaar is, een ware verrassing.

Verder wilde ik ook graag de stoplichtknopjes bedanken of zij dit nu begrijpen of niet. Zonder hen zou dit onderzoek nooit succesvol zijn geworden.